Rok VIII Poznań, 15 listopada 1950 Nr 22

Wychodzi 2 razy w miesiącu

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-945/113
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 16,—
kwartalnie . . . zł 4,—
pojedynczy numer . zł 0,70

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . . zł 0,30
napis: 1 słowo . . zł 0,60
reklamy 1 cm² . . zł 1.20

Ważne dla nauczycieli

(Dokończenie)

2. Niekwalifikowani nauczyciele państwowych i publicznych średnich szkół zawodowych, posiadający studia wyższe, zakończone przepisanymi egzaminami, otrzymują uposażenie grupy 4.

3. Niekwalifikowani nauczyciele państwowych i publicznych średnich szkół zawodowych otrzymują uposażenie grupy 5.

§ 16. 1. Kwalifikowani asystenci i nauczyciele zawodu w szkołach zawodowych otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 5, po dziewięciu latach służby — grupy 4, po piętnastu latach służby — grupy 3, po dwudziestuczterech latach służby — grupy 2.

2. Niekwalifikowani asystenci i nauczyciele zawodu w szkołach zawodowych otrzymują uposażenie grupy 5.

§ 17. Wymiar uposażenia i zasady automatycznego przechodzenia do wyższych grup uposażenia wychowawców (wychowawczyń) internatów, świetlic i burs oraz zakładów opiekuńczo-wychowawczych, jak również nauczycieli oraz pomocniczych sił nauczycielskich, nie wymienionych w rozporządzeniu niniejszym, może określić czasowo właściwy minister (Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego) w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 17a. Prezes Rady Ministrów może na wniosek właściwego ministra lub Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego przyznać na okres do odwołania nauczycielowi (wychowawcy, nauczycielowi zawodu), posiadającemu należyte przygotowanie ideologiczne i osiągającemu dobre wyniki w pracy pedagogicznej i społecznej, uposażenie grupy wyższej od przysługującej mu w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, nie wyżej jednak jak grupa 1.

§ 18. Nauczyciel przeniesiony ze szkoły innego typu otrzymuje uposażenie zasadnicze i awansuje w innej szkole według zasad, jakie miały do niego zastosowanie w szkole poprzedniego typu, chyba, że przeniesienie to stwarza warunki korzystniejszego awansu.

§ 19. Urzędnicy administracji szkolnej, przeniesieni do służby nauczycielskiej lub wychowawczej, otrzymują odpowiednią grupę uposażenia przewidzianą dla nauczycieli w zależności od posiadanych kwalifikacji oraz lat służby, przy czym lata pracy w administracji szkolnej liczą im się do lat służby nauczycielskiej (wychowawczej).

§ 20. Przesunięcie do wyższej grupy uposażenia w drodze awansu automatycznego następuje w dniu 1 stycznia lub 1 lipca po spełnieniu się przepisanych warunków.

§ 21. Dyrektorzy i ich zastępcy z wyjątkiem zastępców dyrektorów do spraw administracyjnych oraz kierownicy szkół, ośrodków szkolenia zawodowego, wydziałów, zajęć praktycznych i warsztatów oraz kierownicy internatów i świetlic otrzymują uposażenie i awansują do wyższych grup uposażenia na zasadach przewidzianych dla nauczycieli tych szkół (wychowawców internatów i świetlic) z tym, że przy obliczaniu lat służby należy ich służbę w charakterze dyrektora lub kierownika liczyć jako służbę nauczycielską.

Dział III.

Dodatki do uposażenia.

§ 22. Osobom, wymienionym w § 1, pełniącym służbę na obszarze m. st. Warszawy, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
1	650
2	580
3	500
4	450
5	400
6	380
7	350

§ 23. Osobom, wymienionym w § 1, pełniącym służbę na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego

i wolińskiego, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
1	1.400
2	1.250
3	1.100
4	950
5	850
6	800
7	750

§ 24. 1. Nauczycielom mianowanym na niżej wymienione stanowiska przysługują następujące dodatki funkcyjne:

1. Dyrektor Państwowego Instytutu Robót Ręcznych, Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej 6.000 zł
2. Dyrektor wyższego kursu nauczycielskiego, liceum pedagogicznego, oraz szkoły zawodowej ponad 10 oddziałów 5.000 zł
3. Dyrektor szkoły ogólnokształcącej stopnia licealnego,
   Dyrektor szkoły ogólnokształcącej stopnia podstawowego i licealnego,
   Dyrektor szkoły zawodowej od 5 do 10 oddziałów 4.000 zł
4. Dyrektor szkoły zawodowej do 4 oddziałów 2.600 zł
5. Zastępca dyrektora pełnej szkoły ogólnokształcącej stopnia podstawowego i licealnego 2.400 zł
6. Kierownik szkoły ogólnokształcącej typu podstawowego (szkoły ćwiczeń) 7-klasowej, oraz kierownik szkoły specjalnej 2,400 zł
7. Kierownik Zakładu opiekuńczo-wychowawczego lub domu dziecka 2.000 zł
8. Kierownik wydziału i kierownik warsztatu w szkole zawodowej 1.100 — 2.300 zł
9. Kierownik szkoły ogólnokształcącej stopnia podstawowego (szkoły ćwiczeń) o 4,5 lub 6 nauczycielach 1.800 zł
10. Kierownik szkoły zawodowej wchodzącej w skład zakładu zbiorowego 1.700 zł
11. Kierownik szkoły ogólnokształcącej stopnia podstawowego o 2 i 3 nauczycielach 1.400 zł
12. Kierowniczka przedszkola i nauczyciel kierujące w szkole ogólnokształcącej stopnia podstawowego 1.000 zł

2. Stawki dodatków wymienionych w ust. 1 pkt 8 ustala dla poszczególnych osób Minister Oświaty.

§ 25. 1. Nauczycielom niżej wymienionych szkół i zakładów przysługuje dodatek służbowy w następującej wysokości:

1. Kwalifikowanym nauczycielom zakładów kształcenia nauczycieli (wychowawczyń przedszkoli) 3.000 zł
2. Nauczycielom szkół zawodowych posiadającym przepisane kwalifikacje zawodowe, lub ukończone studia wyższe oraz kwalifikowanym nauczycielom szkół i zakładów specjalnych 2.500 zł
3. Nauczycielom zakładów kształcenia nauczycieli (wychowawczyń przedszkoli), szkół zawodowych specjalnych nie wymienionych w pkt. 1) i 2) oraz nauczycielom zawodu i asystentom w szkołach zawodowych 1.600 zł
4. Kwalifikowanym nauczycielom szkół i przedszkoli ćwiczeń 1.200 zł
5. Nauczycielom zakładów kształcenia nauczycieli (wychowawczyń przedszkoli), nauczycielom i nauczycielkom zawodu w szkołach zawodowych oraz nauczycielom szkół ogólnokształcących stopnia licealnego i szkół specjalnych (zakładów specjalnych) uznanym przez Ministra Oświaty za wybitnych pedagogów lub specjalistów 5.000 zł

2. Liczbę osób objętych dodatkiem przewidzianym w ust. 1 pkt. 5 ustala Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 26. Można pobierać tylko jeden dodatek służbowy.

Dział IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. 1. Wymiarze uposażenia nauczycieli władze, wyznaczone przez właściwego ministra, zaliczą do czasu służby czas udowodnionej pracy nauczycielskiej w szkolnictwie polskim jawnym na terenach okupowanych. Właściwy minister (Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego) może zaliczyć do czasu służby czas udowodnionej pracy nauczycielskiej za granicą, jeśli objęcie obowiązków służbowych przez nauczyciela nastąpiło w terminie określonym w ust. 3 lit. a lub w ust. 4 art. 1 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o unormowaniu stosunku pracy pracowników publicznych przebywających za granicą (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 387). Okres pracy w wymiarze co najmniej 14 godzin tygodniowo podlega zaliczeniu w całości, okres zaś pracy w wymiarze poniżej 14 godzin tygodniowo — w połowie. Władze mogą zarządzić zbadanie pracy nauczyciela w okresie okupacji przez komisję weryfikacyjną.

2. O zaliczalności okresu wojennego we wszystkich innych przypadkach odnoszących się do osób wymienionych w ust. 1 decydują komisje weryfikacyjne, powołane przez właściwego ministra, który ustali ich skład i kompetencje oraz zasady zaliczalności. Właściwy minister może ustalić przypadki, w których okres ten zaliczony będzie tylko w części.

Właściwy minister może również zarządzić w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zaliczenie okresu wojennego lub jego części, a zwłaszcza czasu pracy w zorganizowanym tajnym nauczaniu, w wymiarze wyższym

niż pojedynczy, nie wyższym wszakże niż podwójny.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do tych nauczycieli zatrudnionych w szkołach, zakładach i przedszkolach, oraz na kursach, podległych Ministrowi Oświaty, którzy bez ważnych powodów nie zgłosili się w terminie ustalonym przez Ministra Oświaty do objęcia służby w szkolnictwie państwowym lub publicznym lub którzy do tej służby nie zostali przyjęci.

§ 28. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 września 1948 r. o zasadach zaszeregowania i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych nauczycieli oraz o trybie ustalania dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i za czynności dodatkowe nauczycieli (Dz. U. R. P. 44, poz. 322).

§ 29. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Pracy i Opieki Społecznej, Żeglugi, Sprawiedliwości, Oświaty oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego w stosunku do podległych im szkół.

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1950 roku.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Protokół posiedzenia Zarządu Związku Zrzeszeń

Zarząd Związku

W drugim rzędzie od lewej: Mgr Łodyński, prof. Jaworski, sekr. Perkowicz, sędzia Milewski — w pierwszym rzędzie od lewej: prof. Madej, inż. Soczyński, prezes Gizella, Leon Młynarczyk.

P r o t o k ó ł

spisany w Warszawie, dnia 28 października 1950 na posiedzeniu pełnego Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych.

Początek posiedzenia o godz. 10,15.

Obecni: prezes Gizella, Wiceprezesi Łuszczyński i Soczyński, sekretarz Perkowicz, skarbnik Milewski, członkowie Zarządu Jaworski, Łodyński, Madej i Młynarczyk. Ob. Bułat przysłał telegraficzne usprawiedliwienie.

Odczytane protokoły posiedzeń a to: pełnego Zarządu z dnia 18 sierpnia i Prezydium Zarządu z dnia 2. 3. 12. i 27. października br. przyjęto do wiadomości bez zmian i poprawek. Po podpisaniu protokołów złożył prezes szczegółowe sprawozdanie z prac Prezydium Zarządu za czas od ostatniego plenarnego posiedzenia i odczytał memoriały wniesione do Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwa Finansów o konieczności poprawy bytu emerytów, wdów i sierót, do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o udzielenie funduszów na zapomogi dla najbiedniejszych wdów i sierót, do Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów i do Komisji Gospodarczego Planowania o wpłynięcie na Komisję Weryfikacyjną szczegółowego badania dowodów niewinności weryfikowanych przed wydaniem końcowego orzeczenia, pozbawiającego praw emerytalnych, do Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej w tej samej sprawie a w końcu zreferował przebieg i wyniki konferencyj i audiencyj u czynników kompetentnych.

Komisja dla zagadnień emerytalnych kończy swoje prace: ogłoszenia nowej ustawy emerytal-

nej o szerokim zasięgu spodziewać się należy przed końcem roku. Wykonanie techniczne przeprowadzone będzie w pierwszym kwartale roku 1951. Emeryci będą naprawdę zadowoleni i nie znajdą powodów do narzekań. Zagadnienie emerytów samorządowych zostało rozwiązane w ten sposób, że przejęci oni zostali przez Państwowy Zakład Emerytalny i zrównani z emerytami państwowymi. Nasze komórki organizacyjne powinny działać uspakajająco na emerytów i dołożyć wszelkich starań, by żaden emeryt ani emerytka nie pozostali poza organizacją, by nastąpiło odprężenie nerwów i by zapobieżono rozmaitym nierozważnym krokom, które podkopują powagę Związku.

W dyskusji, jaka wyłoniła się po sprawozdaniach, w której zabierali głos wszyscy członkowie, uchwalono co następuje:

Wszystkie komórki organizacyj emeryckich powinny dopomóc Związkowi Zrzeszeń swoim udziałem w silnym zespoleniu mas członkowskich przez urządzanie częstych zebrań członków, wciąganie wszystkich emerytów na ich terenach do organizacji, ożywienie życia zbiorowego, o ile możliwe urządzanie wykładów, odczytów, pogadanek, tworzenie bibliotek, inicjowanie gwiazdki dla dzieci i wnuków członków itp. abonowanie „Emeryta“, branie udziału w ruchu społecznym itp.

Na wniosek Ob. Młynarczyka popartego przez Ob. Madeja uchwalono wezwać za pośrednictwem „Emeryta“ wszystkie Związki do wprowadzenia na ich terenach jednolitych składek dla członków w wysokości obowiązkowej 60 gr od członka miesięcznie, z której 20 gr przypada dla koła miejscowego wraz z jednorazowym wpisowym w kwocie 1 zł, kwota 40 gr odstawiona będzie do właściwego Okręgowego Związku, który kwotę 20 gr odprowadzi do Związku Zrzeszeń z wyliczeniem ilości członków za których uiszcza składki. Składki te wraz z wykazem członków za których opłaty uiszczono należy przesyłać do Okręgów najpóźniej do 10 każdego miesiąca. Okręgi do Związku Zrzeszeń najpóźniej do 15 każdego miesiąca wraz z wymienieniem ilości członków w danej komórce organizacyjnej.

Koła luźne, nie należące do żadnego Okręgu winny odstawiać 40 groszy od każdego członka wprost do Związku Zrzeszeń. Należą do nich w pierwszym rzędzie Bytom, Gdańsk, Katowice, Łódź, Rzeszów itd.

W uzasadnieniu popartym przez Ob. Madeja zaznaczył Ob. Soczyński, iż jeżeli emeryci pragną poprawy bytu, muszą ponosić ofiary na Związek, który o tę poprawę się stara, odbywa liczne posiedzenia, konferencje, ponosi koszta podróży i wydatki połączone z korespondencją, utrzymaniem lokalu, usługi, światła, opału itp.

Obecnie, po upaństwowieniu emerytów samorządowych i spodziewanym objęciu przez P. Z. E. emerytów sektora społecznego, bankowego, monopoli państwowych itd. szeregi członków emeryckich powinny wzróść pięciokrotnie. Nikt nie powinien wyłączyć się od należenia do Związku a zadanie dopilnowania, by wszyscy emeryci należeli do Związku spoczywa na komórkach terenowych.

Cały szereg Związków nie należy dotychczas do Związku Zrzeszeń, o ich działalności nic nie słychać. Upoważniono Zarząd do stanowczego wezwania danych stowarzyszeń o przystąpienie do Związku, bez potrzeby ogłaszania ich nazw.

Wniosek w tym względzie wysłany do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej pozostał bez odpowiedzi. Również zapowiadane rozporządzenie o ulgach dla emerytów w opłatach podatku od lokali dotychczas się nie ukazało a tymczasem niektóre Zarządy gminne nie tylko każą płacić pełny podatek, ale ponadto wdrażają postępowanie egzekucyjne. Przyspieszenie wydania odpowiedniego rozporządzenia w najkrótszym czasie jest konieczne. Zlecono Prezydium Zarządu interweniowanie w tej sprawie w Ministerstwie Finansów Departament Podatków Miejskich. Na razie, na skutek zapowiedzi Ministerstwa Finansów, zamieszczonej na łamach „Emeryta“ Nr 17/50 (Komunikaty) w razie nacisku władz miejskich na płacenie pełnego podatku od lokali, winni zainteresowani wnieść zażalenie do Ministerstwa Finansów.

Przy omawianiu zapatrywania przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej, iż prawo do emerytury jest prawem ruchomym, postanowiono odczekać odpowiedzi na wniesione w tej sprawie przez Prezydium Związku przedstawienie, oparte na art. 23 ustawy emerytalnej.

Stanowisko Redakcji „Emeryta“ zamieszczone w numerze 21 z rb. w artykule „Baczność emeryci zatrudnieni w samorządzie“, jest słuszne. Należy przypuszczać, że Państwowy Zakład Emerytalny je potwierdzi i przyzna, że nadesłane „wyjaśnienie“ odnosi się tylko do tych emerytów, którzy zostali przyjęci do służby w samorządzie na stałe a nie do emerytów zatrudnionych doryweczo lub kontraktowo.

Zarząd przyjął do zatwierdzającej wiadomości ustanowienie w Schronisku Emerytów w Kamieniu Zarządu trzyosobowego złożonego z pensjonariuszów.

Po omówieniu sposobów dalszego postępowania w sprawach ogólnych zakończono posiedzenie o godz. 15-tej.

(—) Perkowicz (—) Gizella

Obowiązkiem każdego emeryta jest należenie do Związku!

Emeryci samorządowi zostali upaństwowieni

Nasze trzyletnie starania o przejęcie emerytów samorządowych na etat państwowy uwieńczone zostały powodzeniem dzięki przychylnemu ustosunkowaniu się najwyższych Czynników Państwa i stworzeniu ustawy z dnia 20 marca 1950 r. Dz. U. P. Nr 14, poz. 130 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej.

W licznych petycjach i artykułach prasowych wykazywaliśmy, iż nie ma żadnej różnicy między pracownikami państwowymi a samorządowymi, gdyż jedni i drudzy spełniają służbę publiczną w interesie Państwa i społeczeństwa, a jednak istnieją znaczne różnice między emerytami państwowymi a samorządowymi, gdyż ostatni, otrzymujący swoje zaopatrzenie z funduszów samorządowych są bardzo często narażeni z powodu szczupłości funduszów samorządu nawet na kilkumiesięczne wyczekiwanie na wypłatę tych zaopatrzeń, poza tym nie korzystają z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi i z innych udogodnień. Szczególnie częste żale zanosili samorządowi emeryci repatrianci, których władze służbowe przestały istnieć wskutek czego obarczali fundusze samorządowe swoich miejsc zamieszkania i pobierali zresztą zaopatrzenia swoje zaliczkowo bez uwzględnienia posiadanych stopni służbowych i ostatniego uposażenia w służbie czynnej.

W Dz. U. Nr 44 z dnia 21 września 1950 o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów ogłoszono w następującym brzmieniu:

D E K R E T

z dnia 21 września 1950 r.

o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Znosi się odrębne systemy emerytalne dla pracowników byłych związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów. Istniejące w tym celu odrębne fundusze emerytalne ulegają likwidacji.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb likwidacji funduszów emerytalnych określonych w ust. 1.

Art. 2. 1. Pracownicy b. związków samorządu terytorialnego, będący uczestnikami odrębnych systemów emerytalnych, a objęci:

1) przepisem art. 4 pkt. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39),
2) przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434),

stają się uczestnikami Państwowego Zakładu Emerytalnego.

2. Inni pracownicy b. związków samorządu terytorialnego, będący uczestnikami odrębnych systemów emerytalnych, podlegają ubezpieczeniu w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 3. 1. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu nabyły prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie odrębnego systemu ubezpieczenia, oraz pozostałe po nich wdowy i sieroty otrzymują zaopatrzenie emerytalne z Państwowego Zakładu Emerytalnego.

2. Z Państwowego Zakładu Emerytalnego otrzymują zaopatrzenia również osoby, które nabyły prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu zatrudnienia:

1) w b. związkach samorządu terytorialnego na obszarach, należących obecnie do ZSRR.
2) w b. Związku Rewizyjnym Samorządu Terytorialnego,
2) w b. Galicyjskim Wydziale Krajowym lub w b. Tymczasowym Wydziale Samorządowym w likwidacji we Lwowie bądź też podległych im urzędach i instytucjach —

oraz wdowy i sieroty pozostałe po tych osobach.

Art. 4. 1. Do osób, wymienionych w art. 2 ust. 1 i w art. 3 stosuje się przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 2 i 3.

2. Do wysługi emerytalnej zalicza się okres wysługi emerytalnej samorządowej obliczony według zasad dotychczasowych. W przypadkach, gdy zasady obliczenia wysługi emerytalnej samorządowej nie będą mogły być ustalone, stosuje się w tym względzie odpowiednie przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

3. Osoby objęte art. 3 zachowują prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego nawet w tym przypadku, gdy okres ich wysługi emerytalnej samorządowej jest krótszy od okresu, przewidzianego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Art. 5. Osobom, wymienionym w art. 2 ust. 2, zalicza się dotychczasowy okres ubezpieczenia na podstawie odrębnych systemów emerytalnych. Dotyczy to również okresów służby samorządowej na obszarach należących obecnie do ZSRR.

Art. 6. Zaliczenie w innych systemach emerytalnych okresów wysługi emerytalnej lub okresów ubezpieczenia w b. związkach samorządu terytorialnego następuje bez obowiązku uiszczenia składek lub opłat.

Art. 7. W stosunku do wdów, pobierających pensję wdowią na podstawie odrębnych systemów emerytalnych, okres 6-miesięczny przewidziany w art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych

wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) liczy się od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po wejściu w życie niniejszego dekretu.

Art. 8. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady zaszeregowania do odpowiednich grup uposażenia osób, które pobierają lub pobierały uposażenia emerytalne z funduszów samorządowych.

2. Prezydia rad narodowych ustalą okresy służby, zaliczalne w myśl art. 4 ust. 2 do wysługi emerytalnej osobom, będącym uczestnikami odrębnych systemów emerytalnych.

Art. 9. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może na warunkach i w wysokości, określonych na podstawie ar. 8 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) — przyznać zasiłki posiadającym obywatelstwo polskie:

1) emerytom samorządowym b. Wolnego Miasta Gdańska, emerytom Administracji Krajowej b. Rzeszy Niemieckiej oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
2) emerytom samorządowym b. Rzeszy Niemieckiej (autochtonom) oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
3) repatriowanym do Polski emerytom samorządowym b. Rzeszy Niemieckiej i innych państw oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
4) autochtonom i repatriowanym do Polski b. pracownikom samorządowym b. Rzeszy Niemieckiej i innych państw, jeżeli osoby te są trwale niezdolne do pracy lub przekroczyły 60 lat, oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
5) osobom pobierającym zaopatrzenie z mocy uchwał rad narodowych zapadłych przed ogłoszeniem niniejszego dekretu.

Art. 10. 1. W art. 5 pkt 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 roku o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) skreśla się wyrazy: „pracowników związków komunalnych oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, jako też" oraz wyraz „innych".

2. Tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu, a w szczególności przepis art. 6 b ust. 2, ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami.

Art. 11. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 12. 1. Dekret wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

2. Terminy rozpoczęcia wypłaty świadczeń przez Państwowy Zakład Emerytalny ustala Minister Finansów.

3. Do terminu przewidzianego w ust. 2 zaopatrzenia emerytalne wypłacają nadal prezydia rad narodowych bądź inne instytucje w dotychczasowej wysokości z tym ograniczeniem, że od następnego miesiąca po dniu wejścia w życie dekretu wypłacane uposażenia emerytalne nie mogą być niższe niż 3.000 zł i wyższe niż 10.000 zł, pensje wdowie niższe niż 2.100 zł i wyższe niż 5.000 zł, pensje sieroce niższe niż 700 zł i wyższe niż 1.200 złotych miesięcznie.

4. Zaopatrzenia emerytalne wypłacone stosownie do ust. 3 przez prezydia rad narodowych bądź inne instytucje do terminu rozpoczęcia wypłat przez Państwowy Zakład Emerytalny uważa się za wypłacone zgodnie z obowiązującymi przepisami z nastrzeżeniem wynikającym z ust. 5.

5. Jeżeli zaopatrzenie emerytalne wypłacone stosownie do ust. 3 jest niższe od zaopatrzenia obliczonego na podstawie art. 4 i 8, Państwowy Zakład Emerytalny wypłaci różnicę za czas od wejścia w życie niniejszego dekretu.

Prezydent Rzeczypospolitej: **B. Bierut**
Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

Informacja o Schroniskach Emerytów

Na liczne zapytania co do warunków przyjęcia i pobytu w Schroniskach Emerytów podajemy następujące wyjaśnienia:

Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych uruchomił dotychczas 2 Schroniska a mianowicie:

1) Kamień Wielki, poczta w miejscu powiat Gorzów Wlkp. (pałac o 3 salach, 20 pokojach dużych i 4 mniejszych, 17 ha parku z ogrodami, sadzawkami, pięknym drzewostanem, budynkami gospodarczymi i odpowiednim areałem gruntów i łąk). Dojazd przez Krzyż—Gorzów do stacji kolejowej Kamień-Mały, 2 km od Schroniska. Wystarczy napisać do Administracji Schroniska, by konie wysłano do pociągu.

2) Bystrzyca-Górna powiat Świdnica D. Śl. województwo wrocławskie stacja kolejowa Lubachów wprost naprzeciw Schroniska, czynne tylko od 1 maja do końca października ze względu na brak pieców. Dom dwupiętrowy murowany, 12 pokoi, dwie sale, restauracja, ogród sad, pole.

W obu Schroniskach elektryczne oświetlenie, wodociągi, kompletne urządzenia tylko mało prześcieradeł, koców i poduszek, które pensjonariusze muszą przywieźć z sobą.

Opłaty za stałe pomieszczenie wynoszą 150 zł miesięcznie; wyjątkowo wdowy pobierające emerytury do 63 zł płacą miesięcznie 50 zł i obowiązane są do pomocy w gospodarstwie domowym.

Pensjonariusze płacą za pobyt czasowy po 15 zł dziennie przez czas pobytu.

Stali pensjonariusze muszą zapisać się do Kasy Samopomocy i złożyć deklarację, że w razie śmierci suma ubezpieczona, wypłacona być winna Schronisku. Składki do Kasy Pośmiertnej wynoszą 45 gr miesięcznie, jednorazowe wpisowe 5 zł składki wypadkowe po 60 gr od każdego wypadku śmierci.

Utrzymanie porządku w Schronisku i poddanie się regulaminowi domowemu jest warunkiem pobytu w Schronisku.

Pensjonariusze są obowiązani dbać o honor i

dobrą reputację Schroniska, o zgodne współżycie z otoczeniem.

Zabronione jest używanie kuchenek elektrycznych w poszczególnych pokojach i gotowanie oddzielnego posiłku.

Posiłki odbywają się przy wspólnym stole.

Porządek domowy ustala Zarząd Schroniska. Regulamin domowy przewiduje czas posiłków i poszczególne dania, — po porozumieniu się z pensjonariuszami.

O przyjęcie do Schroniska ubiegać się mogą samotni emeryci i emerytki przez swoje organizacje emeryckie, które przy wydawaniu opinii o kandydatach wzgl. kandydatkach, kierować się winny nie tylko względami osobistymi w stosunku do kandydatów, ale także dobrem samej instytucji stworzonej wielkim trudem i nakładem.

Odnośne wnioski nadsyłać należy do Prezesa Związku Poznań, ul. Limanowskiego 11.

Do wszystkich Zrzeszeń, Kół i Stowarzyszeń zwracamy się z prośbą o urządzenie w odnośnych miejscowościach zbiórki książek dla bibliotek schroniskowych.

Za Zarząd Związku

(—) Perkowicz
sekretarz

(—) Gizella
prezes

Listy z Kraju

Wrocław: Zarząd Związku Emerytów Państwowych Koło Wrocław donosi, że Związek poniósł bolesną stratę przez śmierć naszego członka Zarządu inż. Edwarda Bronarskiego emerytowanego radcy budownictwa. Zawsze czynny i powszechnie lubiany zgasł dnia 22 października 1950 r.

Cześć Jego pamięci

Adam Lukas
prezes

Poznań: Donoszę uprzejmie, że Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie pismem z dnia 14 października 1950 L. dz. Nr V-25/976/50 uwiadomił mnie, iż Komisja Weryfikacyjna przy Prezesie Rady Ministrów orzeczeniem z dnia 9 sierpnia 1950 r. Nr 5877 a przywróciła mi prawo do zaopatrzenia emerytalnego i że w związku z tym Państwowy Zakład Emerytalny wznowił mi zawieszoną poprzednio wypłatę zaopatrzenia emerytalnego od dnia zawieszenia tj. od dnia 1 maja 1949.

Brygider Michał — em. sekretarz P. P.

Grodków: Uprzejmie zawiadamiam Szanowną Redakcję, że Komisja Weryfikacyjna uwzględniła moje podanie o zrewidowanie jej pierwszej decyzji i pismem z dnia 17 września br. przywróciła mi utracone prawa emerytalne.

Szechiński Józef, Grodków, ul. Stalina 9 Śl. Op.

Po otrzymaniu emerytury prześlę stosowną kwotę na fundusz prasowy „Emeryta".

Kraków: W nawiązaniu do zamieszczonego w „Emerycie" z dnia 1. 10. br. Nr 19 artykułu o dokonanym ukonstytuowaniu się Zarządu tutejszego Związku prosimy o ogłoszenie w najbliższym numerze uzupełnienia wspomnianego artykułu następująco: **Członkami Zarządu wybrani zostali Obywatele:** Mgr pr. Bielewicz Antoni, Burzymowski Ludwik, Gołąb Leon, Jarosz Franciszek, Jaworski Roman, Mgr pr. Łodyński Włodzimierz, Nowakowski Władysław, Porębski Józef, Dr Rogósz Józef, Rutkowski Feliks, Rybarska Józefa, Winkler Konrad. **Zastępcami członków Zarządu: Ob. Ob.** Brzeziński Jan, Dziubek Władysław, Królik Antoni, Sawka Karol, Tomankowa Waleria, Zgórek Maria. **Do Komisji Rewizyjnej weszli Ob. Ob.:** Fido Adolf, Grubner Bronisław, Pleus Alfred — **jako zastępcy:** Ob. Ob. Kopczyński Brunon, Rachlewicz Antoni. **Do Sądu Koleżeńskiego wybrani zostali:** Ob. Ob. Barański Józef, Dr pr. Bieniasz Józef, Bieńkowski Karol, Dr pr. Kawa Władysław, Skarbek Maria, jako zastępcy: Ob. Ob. Cach Jan i Dobosz Jan.

Ponadto donosimy, że w biurze naszym zgłosił się Ob. Kisielewicz Józef, emerytowany przodownik P. P. zam. w Krakowie, ul. Wrzesińska 11, m. 4, i zapodał, że orzeczeniem Komisji Weryfikacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia br. Nr 1632 a — przywrócono mu prawo do zaopatrzenia emerytalnego. O tym powiadomiony został decyzją P.Z.E. z dnia 25 września br. Nr-V/588082, przyznającą mu równocześnie zaopatrzenie emerytalne od chwili wstrzymania tj. od 1 maja 1949.

sekretarz:
(Mgr Łodyński Włodzimierz)

Prezes:
(Dr Spiss Tadeusz)

Odpowiedzi Redakcji

Ob. Rodziewicz: W numerze 14 „Emeryta" z roku 1949 podaliśmy dosłowną treść ustawy z dnia 1 lipca 1949 Dz. U. R. P. Nr 42 o zmianie niektórych przepisów ustawy emerytalnej — funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych. Ustawa ta zastrzegła wyraźnie, że orzeczenie Komisji Weryfikacyjnej nie wymaga uzasadnienia i nie przysługuje przeciwko orzeczeniu żaden środek prawny. O ile wyszły na jaw jakieś nowe okoliczności poparte dowodami, których Obywatel nie mógł dostarczyć przed wydaniem orzeczenia, może Ob. spróbować wnieść podanie do Komisji o wznowienie postępowania weryfikacyjnego.

Ob. Sobolski Wacław: Jeżeli Ob. otrzymał przy końcu października z Państwowego Zakładu Emerytalnego większą gotówkę tytułem wyrównania emerytury wskutek przywrócenia praw emerytalnych i musiał tę kwotę wpłacić do Kasy państwowej w celu wymiany po kursie 100 zł za 1 zł nowy, powinien Ob. prosić Państwowy Zakład Emerytalny o stosowne zaświadczenie w celu uzyskania dopłaty, przy dołączeniu potwierdzenia Kasy o dokonaniu wpłaty po kursie 100 za 1 złoty.

Ob. Kalikst Rajewicz: Naczelny Redaktor Emeryta" dziękuje uprzejmie za miły list i życzenia oraz za dar na kupno ula dla Kamienia w kwocie 6,— zł.

Ob. Stanisław Rudnicki: Dziękujemy za nadesłaną znakomitą książkę o hodowli bobra błotnego, przyda się nam napewno.

Komunikaty

I. Wskutek zmiany systemu pieniężnego składki członkowskie na podstawie uchwały Prezydium Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwo-

wych i Wojskowych, — we wszystkich Zrzeszeniach Emerytów w Polsce wynoszą 60 groszy miesięcznie, nowo wstępujący członkowie płacą ponadto tytułem wpisowego jednorazowo 1 zł.

Oddziały i Koła należące do Związków Okręgowych zatrzymują u siebie całe wpisowe oraz jedną trzecią część składek tj. po 20 gr od członka, resztę przekazują swoim Okręgom, które obowiązane są przesłać połowę otrzymanych składek tj. po 20 gr od każdego członka Związkowi Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych w Warszawie za pośrednictwem PKO I-54327/113.

Statutowe postanowienia o sprawozdaniach miesięcznych o ruchu członków w ostatnim miesiącu i o wysokości zebranych składek członkowskich obowiązują nadal i winny być ściśle przestrzegane.

(—) Perkowicz (—) Gizella

II. Prenumerata „Emeryta“ wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, pojedynczy numer 70 gr.

Prenumeratę należy płacić kwartalnie z góry najpóźniej do 15 dnia miesiąca poprzedzającego kwartał, tj. do dnia 15 grudnia, 15 marca, 15 czerwca, 15 września każdego roku, — na konto PKO V-945/113.

Prenumeratorzy, którzy uiścili już prenumeratę za IV. kwartał roku 1950 zwolnieni są od dopłat za ten rok.

III. Składki członkowskie i do Kasy Pośmiertnej przy Okręgowym Związku Emerytów w Poznaniu, należy wpłacać przez PKO V-1294/113 z wyraźnym dopiskiem „składki członkowskie“ lub „Kasa Pośmiertna“. Łączenie tych wpłat na jeden przekaz nie jest wskazane, gdyż komplikuje i utrudnia prawidłowe książkowanie.

— : —

IV. Składki do Kasy Pośmiertnej w Poznaniu wynoszą 45 groszy, wypadkowe 60 groszy za każdy wypadek śmierci. Pośmiertne wypłaca się w kwocie 450 zł za każdy wypadek śmierci członka ubezpieczonego.

Kasa Pośmiertna przy Okręgowym Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu zawiadamia członków Kasy, że w październiku 1950 r. mieliśmy cztery wypadki śmierci, za które wypłaciliśmy rodzinom zmarłych po 15.000 zł czyli 60.000 złotych.

W przeliczeniu na złote nowego systemu pieniężnego otrzymały rodziny ubezpieczonych po 450 złotych.

Prosimy członków Kasy i Koła zajmujące się ściąganiem składek by odprowadziły do Związku Okręgowego w Poznaniu z dopiskiem na przekazie „Kasa Pośmiertna“ lub przekazały przez PKO Nr konta V-1294/113 z takim samym dopiskiem na blankiecie, oprócz zwykłych składek miesięcznych po groszy 45 także składki wypadkowe po 60 groszy od wypadku czyli za 4 wypadki zł 2,40 razem zł 2,85 od każdego członka.

Za Związek Zrzeszeń

(—) Gierszewski (—) Gizella

Od Administracji!

P. Markiewicz Piotr, Warszawa: Nr 19-ty wysłano na nowy adres do Warszawy 9. 10. br. a nr 20-ty dn. 15. 10. br.

P. Jankiewicz M., Szczawno-Zdrój: Nr 20-ty wysłaliśmy 15. 10. br. na nowy adres podany pocztówką z dnia 8. 10. br. „Solice Zdrój k/Wałbrzycha Gimnaz. Państwowe u p. Pawyckiej“ w dniu 20. 10. br. podaje Pani nowy adres Szczawno Zdrój Liceum Ceramiczne z listami u p. Pawęckiej. Za mylne podawanie adresu nie odpowiadamy.

P. Gronek, Góra Śląska: Reklamowany pismem z dnia 16. 10. br. Nr 20-ty wysłaliśmy 15. 10. br. a numer 19-ty 29. 9. br. Równocześnie przypominamy, że na czekach PKO. należy nazwisko i miejsce zamieszkania podawać pismem czytelnym, gdyż w przeciwnym razie nie odpowiadamy za mylnie wypisany adres nadawcy.

Związek Emerytów Państwowych, Kościan—Kalisz: Zarząd nie czyta komunikatów Redakcji a zwłaszcza umieszczonego w „Emerycie“ z dnia 15 października br. Nr 20-tym, dotyczącego przekazywania należności za prenumeratę i składek członkowskich. 'Przekazywanie składek członkowskich na konto „Emeryta“ Nr V-945/113 jest mylne. W przyszłości przekazaną w ten sposób kwotę zarachujemy na prenumeratę.

Prenumeratę na I kwartał 1951 r. prosimy uiścić wzgl. przekazać najpóźniej do 10 grudnia br. co jest związane z planowaniem nakładu na rok 1951. Wszystkie zalecenia jak należy postąpić przy przesyłaniu prenumeraty na I kwartał 51 r. pozostają w mocy a są zamieszczone w komunikacie zawartym w numerze 17-tym z 1 września br.

W numerze 19-tym z dnia 1. 10. br. prosiliśmy prenumeratorów, ażeby uregulowali zaległości związane z podwyżką abonamentu od 1. 7. br. Mała tylko ilość dopłaty uiściła a pozostali nie myślą uregulować swoich zaległości, wobec czego będziemy zmuszeni zaprzestać wysyłania im czasopisma. Wobec zmiany systemu pieniężnego zaległości należy uiścić w nowym pieniądzu

np. kto zalega	30 zł	musi nadesłać	0,90 zł
	120 „	„ „	3,60 zł
	150 „	„ „	4,50 zł

Sprawozdanie Skarbnika

W Administracji naszej złożyli na Fundusz Prasowy:

P. Kozłowski Władysław, Dobrodzień 100,—; Związek Emerytów Państwowych, Garwolin 1000,—; p. Łożiński Seweryn, Głuchołazy 100,—; Związek Emerytów Państwowych, Rypin 96,—; p. Podgórski Józef, Tuliszków 365,—; p. Tyrakowska Katarzyna, Łódź 40,—; p. Piekarski Konrad, Jasień Żarski 70,—; Związek Emerytów Państwowych, Kępno 500,—; p. Radoszewska Wanda, Gdańsk-Wrzeszcz 100,—; p. Baranowska Bronisława, Poznań 100,—; Polskie Tow. Em. Prac. Państw. i Samorz., Brzozów 1000,—; p. Rymkiewicz Anna, Sopot 70,—; p. Anuszewski Jan, Chorzów440,—; p. Pawlinowa Halina, Limanowa 200,—; p. Borszewska Zofia, Bochnia 200,—; p. Maciałek Maria, Baborów 130,—; p. Laskowski Karol, Zw. Em. Państw., Opole 50,—; p. Chlebosz Felicja, Zw. Em. Państw., Opole 100,—; p. Stelmachów Elżbieta, Zw. Em. Państw., Opole 100,—; p. A. R., Poznań 1000,—; p. Janik Michał, Kraków 40,—; p. Słowikowski Zdzisław, Brzeg n/O 100,—; p. Stróżek Adela, Poznań 100,—; Ks. Prof. Ziemski Lech, wieś Łódź 200,—; p. Kwiatkowski Kasper, Kielce 100,—; p. Tarko Julia, Poznań 100,—; p. Sander Aniela, Poznań 30,—; p. Lisikiewicz Franciszek, Kochłowice 90,—; p. Andraszczyk Jan, Poznań 50,—; p. Woliński Władysław, Poznań 150,—; p. Plis Fr., Smolarzyny 200,—; p. Michałek Wincenty, Lasek 80,—.

Treść numeru

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow. Bronisław Baron, Poznań, ul. Młyńska 5. — P. Z. G. Poznań, Strzałowa 2a — 1286 - 4500 — X. 50 — K - 1- 12326